

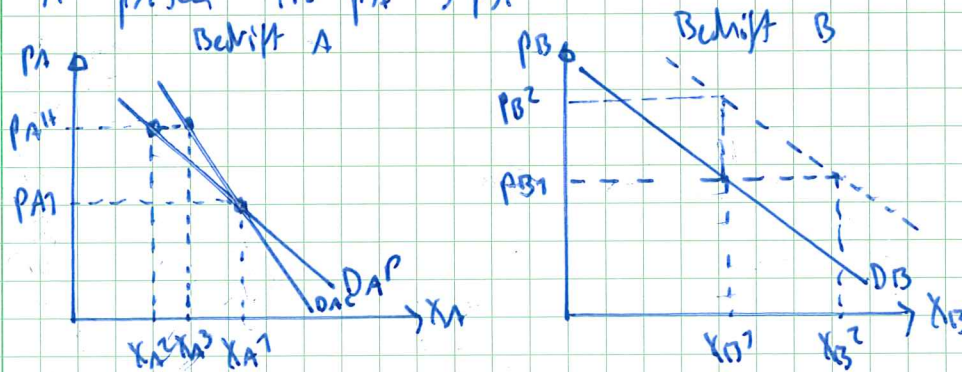
Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Oppgave 1

Vi betrakter et marked med de to bedriftene A og B.

- a) Residualetterspresiden v den effektive etterpresiden settet mot hver bedrift, gitt de andre bedriftenes/konkurrentenes strategier. Antar initiaell situasjon i bedrift A i pkt. A med (x_{A1}, p_{A1}) og tilpassning i bedrift B (x_{B1}, p_{B1}) . Så øker bedrift A prisen til $p_{A2} > p_{A1}$.

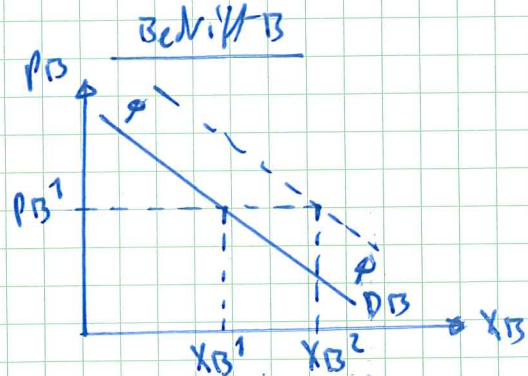
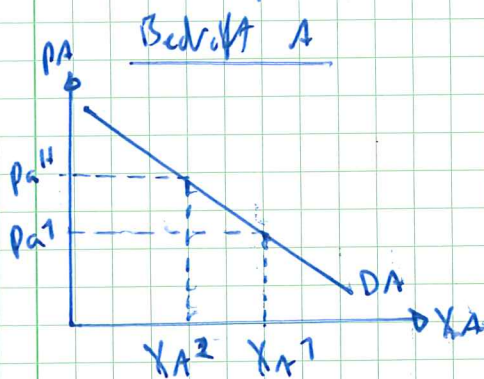

Et økt pris i bedrift A fra p_{A1} til p_{A2} gir et positivt skift i residualetterspresiden til bedrift B. Ved pris konkurranse velger B å holde prisen fast like p_{B1} , og produksjonen øker til x_{B2} . Det pris gir derfor et økt reduksjon i A's produksjon under pris konkurranse. Residualetterspresiden blir da svak, eller elastisk ved pris konkurranse. Vi får ny tilpassning: (x_{A2}, p_{A2}) . Et økt pris i bedrift A under mengde konkurranse (Cournot-konkurranse) vil bety at bedrift B holder sin kvantum fast like x_{B1} , og øker prisen til p_{B2} . Dette fører til en mindre reduksjon i A's etterpresid og prod. (x_{A3}, p_{A3}) v tilpassningen. Så at ved mengde konkurranse blir residualetterspresiden settet mot bedrift A mer uelastisk. \rightarrow større markeds makt.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

b) Anter pris som konkurranseparameter \rightarrow pris konkurranse / Bertrand-konkurranse. Her vil bedriftene holde en fast pris i markedet, og residualetterførselen med hver bedrift vil bestemme produktfunskvantum. Bedriftene gir altorene i markedet en "prøvløste" og fullede seg til. Anter initieil situasjon i bedrift A i (x_{A1}, p_{A1}) og bedrift B i (x_{B1}, p_{B1}) . Så eter bedrift A sin pris til p_{A2} . det pris her A gir positivt skift i residualetterførselen hos bedrift B. ved pris konkurranse vil bedrift B holde sin pris fast like p_{B1} , og dermed eter sin produksjon fra x_{B1} til x_{B2} . Dette betyr lavere produksjon i bedrift A, $x_{A2} < x_{A1}$ til den nye prisen p_{A2} .

Se at ved pris konkurranse = det generelt elastiske residualetterførselkurver, som betyr liten markedskraft. ved pris som konkurranse parameter blir det en konkurranse mellom bedriftene i her det laveste kostnadsnivået. Hvis bedrift A har lavere marginal kostnad enn B, $C_A < C_B$, vil A ta hele markedet til en pris marginalt

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

lavere enn CS . Forenklet ved å si at
 pris = nest laveste marginalkostnad.

Ved perfekte substitutter og Bertrand-konkurranse, og
 $CA = CS$, vil bedriftene presse prisene ned til
 kostnadsnivå, og $p = CA = CS = C \rightarrow$ pris = marginalkostnad
 \Rightarrow Bertrand paradokset. Selv om det er duplet konkurranse,
 vil bedriftene ha profitt lik 0. I dette tilfellet
 tilsvare det en horisontal residual etterspørselskurve.

c) Fortsett Bertrandparadokset i første oppgave, men kort.
 Her vi har Bertrand-konkurranse, og ligger til følgende
 antakelser:

- Perfekte substitutter \rightarrow konsumentene kjøper varen der det
 er billigst \rightarrow i likevekt må derfor $p_A = p_B = p$.
 Hvis $p_A > p_B$, vil B ta hele markedet osv.

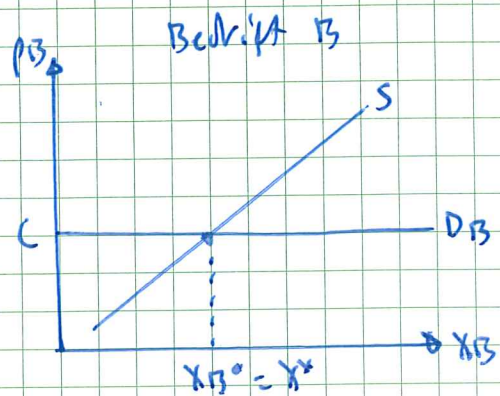
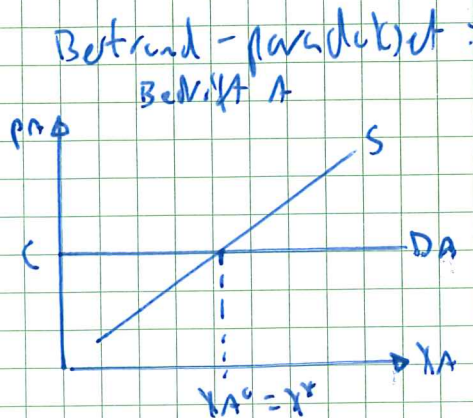
- Bedriftene har konstante ervervskostnader lik c ,
 og bedriftene har like marginal kostnader $CA = CS = C$.

I dette tilfellet vil dupletene presse prisene ned til
 kostnadsnivå, slik at pris vil være like marginalkostnaden
 $\rightarrow p = CA = CS = C. \rightarrow$ Ingen profitt til bedriftene, selv
 om de har markedsmakt

\rightarrow Bertrand-paradokset. Her vil residual etterspørselen være
 horisontal, derfor blir tilpassningen $p = MC$. Samfunns-
 økonomisk overskudd maksimeres, og vi får ikke
 effektivitetstap.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Bedriftene dekker markedet mellom seg. (Anta identiske bedrifter)

Anta nå at de to bedriftene produserer identiske varer. Vi lar markedsetterspørselen være representert ved etterspørselsfunksjonen:

$$x^E = 10 - p$$

der

x^E - etterspurt mengde

p - pris

Vi antar i første omgang at bedriftene har kostnadene $C_A(x_A) = 4x_A$ og $C_B(x_B) = 4x_B$, og at pris er konkurranseparameter (Bertrand - konkurranse)

Vi derivere kostnadsfunksjonene og finner marginalkostnader.

$$\left. \begin{array}{l} C'_A(x_A) = 4 \\ C'_B(x_B) = 4 \end{array} \right\} C_A = C_B = 4 \text{ samt at vi har Bertrand, identiske varer.}$$

→ Bertrand paradokset. Ingen profitt for bedrift A og B.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Siden vi har Bertrand paradokset, vil igjen residual etter parallellene settet mot A og B være horisontale.

Likvidetspris:

$$p = c = 4$$

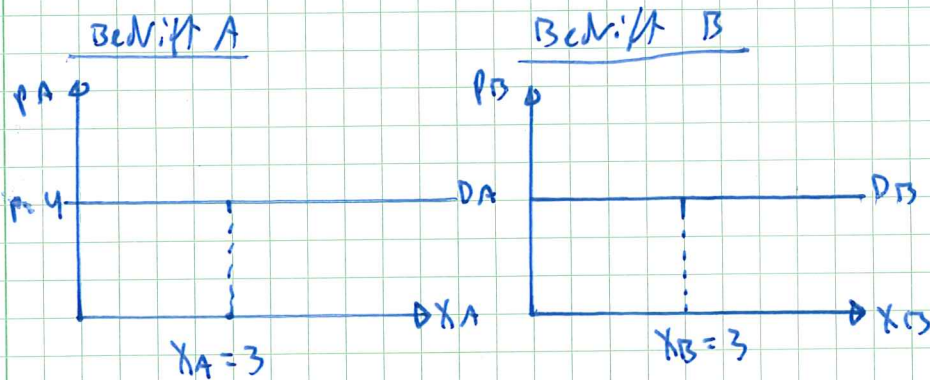
Likvidetskvantum:

$$X = 10 - p = 10 - 4 = 6.$$

Bedriftene er identiske, og dele markedet likt mellom seg.

$$X_A = 3$$

$$X_B = 3$$

e)

Bedriftene innser at de kan redusere egne kostnader gjennom prosessinnovasjon (forbedret teknologi bak produksjonsfaktorene av en vare), slik at marginal kostnaden reduseres fra 4 kr til 2 kroner. Kostnaden ved innovasjon kalkuleres til å være lik 8-kroner. For å kunne ta en beslutning om å innovere eller å ikke innovere, må hver av bedriftene vurdere hva den andre vil gjøre.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Ser først på tilfelle hvor bedrift A velger å innovere, og B velger å ikke innovere. Bedrift B vil da fortsette å ha marginalkostnaden $c_B = 4$. Hvis bedrift A innoverer, vil dens marginalkostnader reduseres fra 4 til 2, og bedrift A vil ta hele markedet til en pris like $p = c_B = 4$, og få profit. Innovasjonskostnaden er lik 8 kr. Hvis bedriften ikke innoverer, blir det Bertrand-paradokset med $p = 4$, $x = 6$, og $\pi_A = \pi_B = 0$. Dette betyr at det er lønnsvert for A å innovere hvis det får en profit større eller lik 0.

Likvektsprisen blir $p = 4$, og likevektskvantum blir $x = x_A = 6$.

Bedrift A's profit er følgende med innovasjon.

$$\pi_A = p x_A - c x_A - \text{Innovasjonskostnader}$$

$$\pi_A = (p - c) x_A - \text{Innovasjonskostnader}$$

$$\pi_A = (4 - 2) 6 - 8 = 2 \cdot 6 - 8$$

$$\pi_A = 4 > 0$$

Hvis bedrift A innoverer, og bedrift B ikke innoverer, får bedrift A profit lik 4, som er større enn 0 ved ikke-innovasjon, og bedrift A er tjent med å innovere.

Samme argument kan brukes hvis bedrift B innoverer og bedrift A ikke innoverer. Symmetri gir da

$$p = 4, x = x_B = 6, \pi_B = 4 > 0.$$

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Hvis begge bedriftene ikke innværes, har vi Bertrandparadokset, med $p=4$, $X=6$ og begge bedriftene får profitt lik 0. Hvis begge bedriftene innværes, presses begge sine marginalkostnader ned til 2. Siden $CA=CB=2$ får vi Bertrandparadokset, med $p=2$, $X=6$ og profitt lik 0. Siden begge bedriftene har brukt penger på å innvære, blir profittene til A og B i dette tilfellet $\pi_A = \pi_B = -8$.

Illustrer situasjonen i en spillmatrise:

Bedrift A

		Innværes	Ikke innværes
Bedrift B	Innværes	-8	0
	Ikke innværes	-8	0

dverst i høyre hjørne er bedrift A's profitt i hver del av spillmatrisen

f) En Nash-likvelet er en situasjon hvor begge spillene ikke kan komme bedre ut ved å endre strategi, gitt den andre bedriftens beslutning. Ingen av bedriftene vil angre i ettertid på sitt valg når den observerer konkurrentens valg \rightarrow Nash-likvelet.

Illustrer Nash-likveletene i dette tilfellet.

- Bedrift A: - Hvis bedrift B velger å innvære, er det beste for bedrift A å velge å ikke innvære ($0 > -8$)

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

- Hvis bedrift B velger å ikke innovere, er det beste for bedrift A å velge å innovere ($4 > 0$).

- Bedrift B: - Hvis bedrift A velger å innovere, er det beste for bedrift B å velge å ikke innovere ($0 > -8$)
- Hvis bedrift A velger å ikke innovere, er det beste for bedrift B å velge å innovere ($4 > 0$).

Nash-likevelten i spillmatrisen inneholder luter med sifre for begge bedriftenes beste valg. Så er det vi har to Nash-likevelter i spillet:

$\left. \begin{array}{l} \text{[ikke innovere, innovere]} \\ \text{[innovere, ikke innovere]} \end{array} \right\}$ Nash-likevelten i spillet er at den ene bedriften velger å innovere, mens den andre velger å ikke innovere.

Vi har ikke nok informasjon til å vite hvem av bedriftene som vil innovere først.

g) Å komme med en anbefaling i dette tilfellet for bedrift A om å innovere eller ikke innovere, er vanskelig.

Bedriftene antas å være identiske, og har like marginal kostnader, så vi har ikke nok informasjon til å si hvem av bedriftene som kommer til å innovere.

En anbefaling vil være å innovere, gitt at den andre bedriften gir uttrykk for å ikke ville innovere, eller hvis bedrift B enda ikke har startet planleggingen for å innovere.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Går bedrift A ut i markedet med ut de ønsker å innovere, kan dette virke avsluttende for bedrift B. Men ved innovasjon risikerer alltid bedrift A ut bedrift B også innovere, slik at de kan ende opp med negativ profitt. Siden vi ikke har nok informasjon, er min anbefaling å ikke innovere, fordi 0,7-8, risikoen er for høy.

oppgave 2

- a) Negative eksterneffekter i produksjonen hos en aktør betyr at aktørens produksjon har negative virkninger på tredjeparts profitt eller nytte i en økonomi, og som ikke påvirker aktørens nytte eller profitt, og som aktøren derfor ikke har incentiver til å ta hensyn til i sin produksjon. Eksempler på negative eksterneffekter er forurensning, som gir forureningskostnader for andre aktører, bedrifter og samfunnet, og som aktøren ikke tar hensyn til, slik at produksjonen blir for høy. Vi kan også positive eksterneffekter, f.eks en velstekt kage. Dette gir verdien av nabolaget, og andre har nytte, og nytte ikke hos enkelte også estetikk. Siden en aktør ikke tar hensyn til positive eksterneffekter, vil det i dette tilfellet være for lav produksjon.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

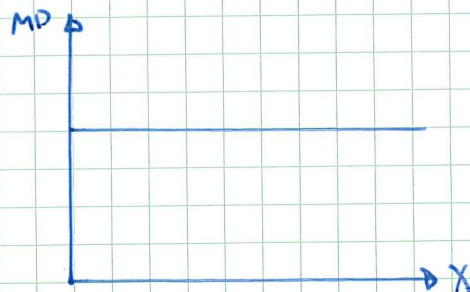
This column is for external examiner

Siden en bedrift tilpasser seg de marginale kostnadene til bedriften (MCC) er like konsumentenes marginale betalingsvillighet (MSB), krever samfunnsøkonomisk optimal produksjon (og maksimalt samfunnsøkonomisk overskudd) at samfunnets marginale kostnader (MSC) siespenke bedriftenes marginale kostnader, og at konsumentenes og samfunnets marginale betalingsvillighet samsvarer. Da har vi full appropriabilitet, og samfunnsøkonomisk overskudd maksimeres, og vi har ikke effektivitetstap. Ved negative eksternaliteter vil samfunnets marginale kostnader være høyere enn bedriftens marginale kostnader ($MSC > MPC$), og siden bedriften ikke hensyn tar dette, maksimerer bedriften sin profitt der $MPC = MSB$. Dette gir for høy produksjon, og samfunnsøkonomisk overskudd er ikke maksimalt \rightarrow Eksternaliteter gir effektivitetstap.

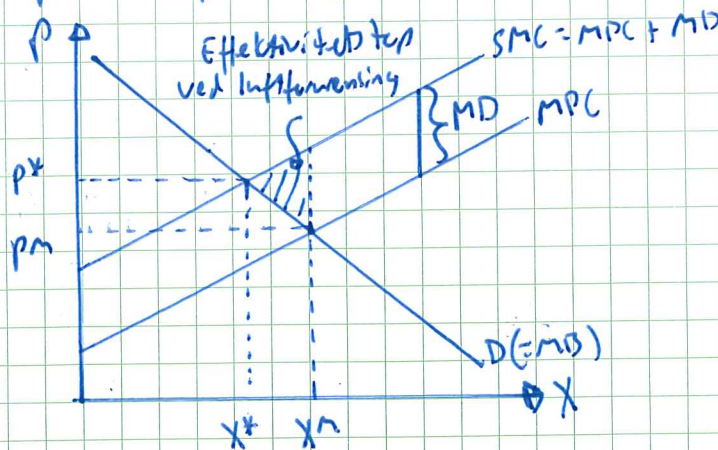
Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

b) Betrakter en situasjon der produksjonen medfører luftforurensning \rightarrow negativ eksternalitet forbundet med aktivens produksjon ovenfor samfunnet. Dette betyr (siden bedriften ikke har insentiv til å hensynta eksternaliteten) at den bedriftsøkonomiske optimale tilpasningen \neq den samfunnsøkonomiske optimale tilpasningen ikke samsvare \rightarrow for høy produksjon \rightarrow effektivitetstap. Bedriften tilpasser seg der $MPC = MBS$. Samfunnets marginalkostnader er bedriftens marginale kostnader pluss marginal forurensningskostade (MD). Anta i illustrasjonen nedenfor at MD er konstant!

Dette betyr at $SMC = MPC + MD$, og samfunnsøkonomisk optimal produksjon er der $SMC = MBS \rightarrow X^*$ i figuren.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Den bedriftsøkonomiske tilpasningen (den uregulerte markedstilpasningen) er $X = X^m$ og $p = p^m$. Vi ser at optimal tilpasning (maksimerer det samfunnsøkonomiske overskuddet) er $X = X^*$ og $p = p^*$.

Ser at $X^m > X^* \Rightarrow$ for høy produksjon (og for lav markedspris).

Vi ser at for alle enheter produsert mellom X^* og X^m er betalingsvilligheten til konsumentene lavere enn de samfunnsøkonomiske kostnadene, slik at for hver enhet ekstra produsert etter X^* er $SMC > MSB \rightarrow$ enheten skal ikke være produsert. Dermed gir luftforveining ikke optimal tilpasning, og vi får et effektivitetstap lik den skravete trekant i figuren.

Myndighetene kan korrigere den uregulerte markedstilpasningen slik at bedriftsøkonomisk optimal produksjon samsvare med samfunnsøkonomisk optimal produksjon. De kan gjøre dette ved hjelp av skatter eller kvoter, se på skatter her:

Anta at myndighetene legger på en stykke-skatt, t , på produksjonen til ettersen i økonomien som forårsaker den negative ekstenzibiliteten (forurensingen). Vi ser av figuren ovenfor at t vil rett og slett se ut som om bedriftens og samfunnets marginal kostnader samsvare, $MPC + t = MSC$. Da vil $MPC + t$ skjære ettersenskurven for produksjonskvantitet $X = X^*$.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Bedriftens tilpasning

$$\Pi(x) = px - c(x) - tx$$

Fors

$$\Pi'(x) = p - c'(x) - t$$

$$\Rightarrow p = c'(x) + t$$

\Rightarrow hvis $t = MD$ vil bedriften produsere det samfunnsøkonomiske optimale kvantum, $x^m = x^*$.

eller

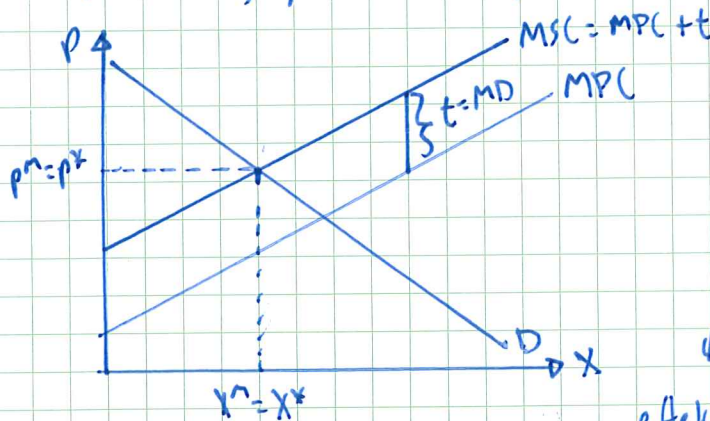
$$MPC + t = MSC$$

$$MPC + t = MPC + MD$$

$$t = MD$$

En stykksett lik den marginale forureningskostnaden sikrer samfunnsøkonomisk optimal produksjon.

En riktig satt stykkavgift like den marginale forureningskostnaden ($t = MD$) sikrer derfor at bedriften tilpasser seg på det samfunnsøkonomiske optimale nivået.

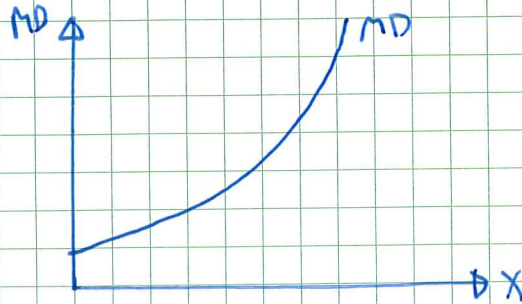
$t = MD$ sikrer at $x^m = x^*$, slik at den regulerte markedsøkonomien maksimerer det samfunnsøkonomiske nivået, og effektivitetstapet fjernes.

Se at stykkavgiften her stor oppom fordi den fiske eksterneffektene på en direkte måte. Stykkavgift forer at myndighetene her mye informasjon om forureningskostnadene for aktørene, slik at t blir satt på et riktig nivå.
 \hookrightarrow Vanstektis å implementere i praksis.

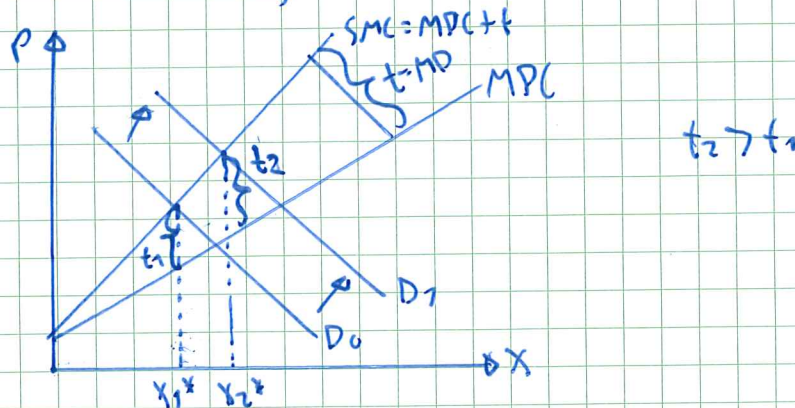
Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Spesielt hvis det produksjon fører til større forureningskostnader, slik at MD blir en konvekst funksjon av X

Det betyr at jo høyere produksjonsnivå er i økonomien, jo høyere vil styrelskuttet, t , bli satt, fordi avstanden mellom SMC og MPC økende i X .

Det betyr at endret etterspørsel, f.eks. positivt skift: etterspørselskurven fra D_1 til D_2 fører til at styrelskuttet vil øke fra t_1 til t_2 . Dette krever mye informasjon og ressurser før å implementere i praksis. Dette taler for kvoter, der produksjon blir bestemt i markedet av antall produksjons- / forureningskvoter, og hvis $\bar{X}^k = X^*$ er samfunnsøkonomisk optimal produksjon nivå. Endret etterspørsel står ut i endret kvotepriis \rightarrow selvregulerende mekanisme. Kvote krever mindre informasjon om forureningskostnader, og er derfor lettere å implementere i praksis

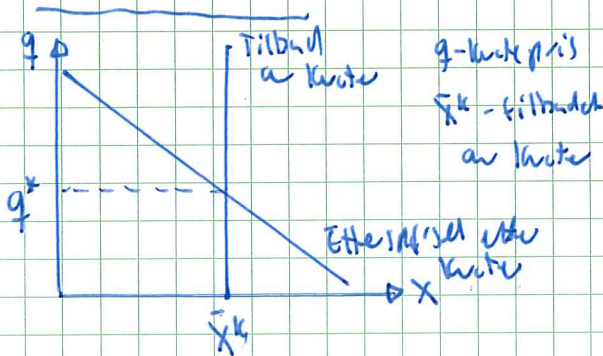
Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

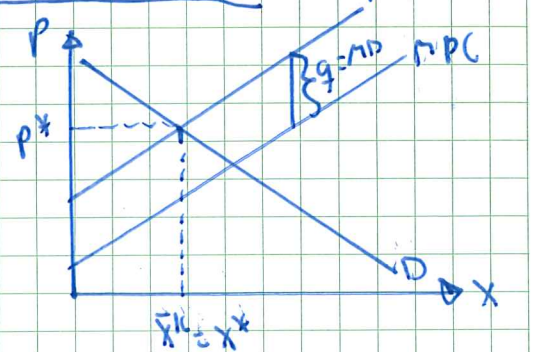
Kult om kutter:

Myndighetene setter produksjons / forurenings - kutter direkte i markedet \rightarrow sikrer samfunnsøkonomisk optimal produksjon

Kutte markedet

Produktmarkedet

Se at hvis kutteprisen er lik den marginale forurenings-skatten, sikrer samfunnsøkonomisk optimal produksjon.

Bedriftens tilpasning:

eller $MPC + q = MSC$
 $MPC + q = MPC + MD$
 $q = MD$

$$\pi(x) = p(x) - c(x) - q \cdot x$$

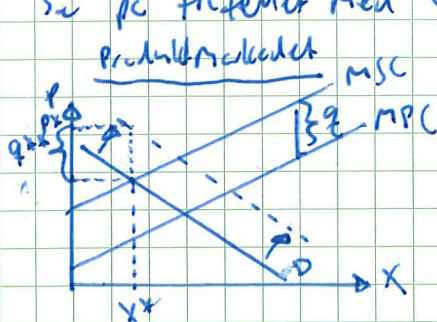
Fu3

$$\pi'(x) = p - c'(x) - q$$

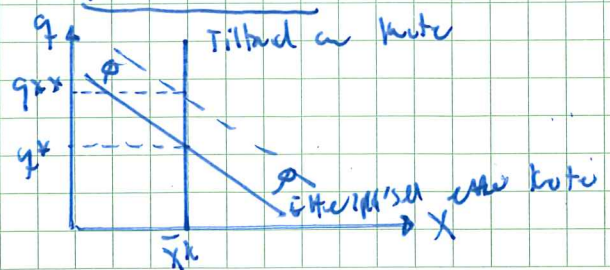
$$\Rightarrow p = c'(x) + q$$

$$q = MD \text{ sikrer } x = x^*$$

Se på tilfellet med ett etterprisel:

Kutte markedet

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Se at endret etterpris gir endring i kvotepris, som fungerer som korrigerende mekanisme, slik at produksjonen blir samfunnsøkonomisk optimal, $\bar{x}^k = x^*$.

Dette er et argument for at kvote er et bedre alternativ enn skatt, fordi hvis etterprisen endrer seg (og vi har konvekt marginalkostnad), vil dette kreve skatteendring (og stor informasjon om altters forureningsstadier). Med kvote er det unødvendig, siden \bar{x}^k er satt lik x^* , vil etterprisendring bare føre til det kvotepriset (q^{x^*}).

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

c) Vi betrakter nå en situasjon der to bedrifter er lokalisert ved samme elv. Bedrift A ligger oppstrøms og forurenser elvevannet. Bedrift B ligger nedstrøms og er avhengig av rent vann til egen produksjon.

La Bedrift A's produksjon påvirke bedrift B negative eksternaliteter, gjør lokaliseringen til bedrift B mindre, får færre kunder enn bedriften ellers ville gjort ved forurensning av elvevannet.

Som en forenkling antar vi at A tar beslutning om egen produksjon, mens B ikke treffer noen beslutninger.

La vi sette $x_B = 0$, der x_B er B's produksjon.

Inntektene til de to bedriftene er gitt ved:

$$R_A(x_A) = x_A$$

$$R_B(x_A, x_B) = 0$$

Kostnadene til de to bedriftene er gitt ved:

$$C_A(x_A, x_B) = \frac{1}{2} x_A^2$$

$$C_B(x_A, x_B) = s x_A, \text{ der } s < 0 \text{ (fordi det er negative eksternaliteter)}$$

$$\rightarrow C_B(x_A, x_B) < 0 \text{ hvis } x_A > 0$$

Profitten til de to bedriftene er gitt ved:

$$\Pi_A = R_A - C_A = x_A - \frac{1}{2} x_A^2$$

$$\Pi_B = R_B - C_B = s x_A, \text{ } s < 0.$$

Her har vi antatt at produktprisen $P_A = 1$

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Antar først at bedriftene ikke koordinerer seg
 La A være profitmaksimerende, og løse sitt optimeringsproblem
 mhp x_A slik at Π_A maksimeres.

Bedrift A sitt optimeringsproblem blir i dette tilfellet:

$$\max_{x_A} \Pi_A = \underbrace{x_A}_{\text{Totale inntekter}} - \underbrace{\frac{1}{2} x_A^2}_{\text{Totale kostnader}}$$

FUB

$$\frac{\partial \Pi_A}{\partial x_A} = \underbrace{1}_{MR} - \underbrace{x_A}_{MC}$$

\Downarrow
MR = MC

Hvorfor tilpasse bedriften seg der MR = MC?

Her er marginalinntekten til siste produserte enhet like
 marginal kostnaden ved å produsere denne innheten. Dette
 ringer gjennomster forbundet med å endre produksjonsnivået.

MR > MC: produksjonen bør økes

MR < MC: produksjonen bør reduseres

MR = MC: optimal bedriftsøkonomisk produksjon, profit maksimeres

$$\frac{\partial \Pi_A}{\partial x_A} = 1 - x_A$$

$\Rightarrow x_A^* = 1 \rightarrow$ Bedrift A sin produksjon av x_A når
 bedriftene ikke koordinerer seg.

ved ukoordinert handling får vi at profitten til A og B er:

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Bedrift A:

$$\pi_A^u = 1 - \frac{1}{2} = \frac{1}{2} > 0$$

Bedrift A får positiv profitt lik $\frac{1}{2}$ i tilfellet med ukordinert løsning.

Bedrift B:

$$\pi_B^u = 5 < 0$$

La vis at profitten til bedrift B går ned, minus jo høyere a er, dvs jo mer sterk påvirkning den negative elastisiteten har på bedrift B.

$$\frac{d\pi_B}{da} < 0$$

Den samlede profitten i markedet ved ukordinert løsning:

$$\pi_S^u = \pi_A^u + \pi_B^u = \frac{1}{2} + 5$$

d) Anta nå at bedriftene blir enige om å samordne produksjonsbeslutningene (dvs at bedrift A nå tar hensyn til at produksjonen av X_A påvirker bedrift B's profitt negativt), slik at samlet profitt i markedet blir størst mulig.

Setter opp det generelle uttrykket for samlet profitt:

$$\pi_S = X_A - \frac{1}{2} X_A^2 + 5 X_A$$

Nåi bedrift A og B koordinere seg, betyr det at A tar hensyn til at produksjonen av X_A er en negativ elastisitet overfor bedrift B.

Bedrift A's maksimeringsproblem blir nå å finne det nivået på X som maksimerer samlet profitt (π_S)

Bedrift A's optimeringsproblem blir da:

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

$$\max_{x_A} \Pi_s = x_A - \frac{1}{2}x_A^2 + s x_A$$

Først

$$\frac{\partial \Pi_s}{\partial x_A} = 1 - x_A + s = 0$$

→ $x_A^K = 1 + s$ → Bedrift A's produksjon av x_A når bedrift A og bedrift B koordinere seg.

Hvis $s < 0$, som vi antar pga negativ elastisitet, ser vi at produksjonsvolumet av x_A blir mindre når bedrift A tar hensyn til den negative elastisiteten overfor bedrift B.

$$\hookrightarrow x_A^K < x_A^U$$

Ved koordinert løsning får vi et profittens til A og B er:

Bedrift A:

$$\begin{aligned} \Pi_A^K &= (1+s) - \frac{1}{2}(1+s)^2 \\ &= (1+s)\left(1 - \frac{1}{2}(1+s)\right) \\ &= (1+s)\left(\frac{1}{2} - \frac{1}{2}s\right) \\ &= \frac{1}{2}(1+s)(1-s) \\ &= \frac{1}{2}(1-s^2) \end{aligned}$$

Bedrift B:

$$\Pi_B^K = s \cdot (1+s) = s + s^2$$

Samtlig profitt i markedet ved koordinert løsning:

$$\underline{\Pi_s^K} = \Pi_A^K + \Pi_B^K = \frac{1}{2} - \frac{s^2}{2} + s + s^2 = \underline{\frac{1}{2} + \frac{s^2}{2} + s}$$

e) Skal vi diskutere muligheten for om de to bedriftene har incentiver til å etablere en kontrakt slik at den koordinerte løsningen kan realiseres. For å se om det er incentiver til en slik kontrakt, må vi se om det finnes gevinster ved å koordinere løsningen, slik at profitten i dette tilfellet er høyere, og kan deles an

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

bedriftene slik at én / begge kunne bedre ut \rightarrow finne forhandlingsmengden.
 Altså se om det finnes paretoforbedringer

lengst til koordinert løsning (en av bedriftene får det profitt uten at den andres profitt reduseres).

Finne derfor differansen mellom profitten i koordinert og ukoordinert løsning, som vil være forhandlingsmengden

$$\pi_s^k - \pi_s^u = \frac{1}{2} + \frac{s^2}{2} + s - \frac{1}{2} - s = \frac{s^2}{2} \rightarrow \text{forhandlingsmengden.}$$

Siden $\frac{s^2}{2}$ er et andregradledd, betyr det at koordinert

løsning innebærer gevinst både ved positive og negative eksterneiteter.

Forenkler ved å sette $s = -\frac{1}{2}$

$$\text{Forhandlingsmengden: } \frac{s^2}{2} = \frac{1}{8}$$

$$\pi_A^u = \frac{1}{2}, \pi_B^u = -\frac{1}{2} \text{ og } \pi_s^u = 0$$

$\pi_A^k = \frac{3}{8} > \frac{1}{2} \rightarrow$ For at koordinert handling skal skje må B kompensere = for at A ikke skal kunne tjene mer ut ved å redusere KA ved koordinering.

$$\pi_B^k = -\frac{1}{2} + \frac{1}{4} = -\frac{2}{4} + \frac{1}{4} = -\frac{1}{4}, \pi_s^k = \frac{1}{8} > \pi_s^u, \text{ hvor } \frac{1}{8} \leftarrow \text{gevinsten ved koordinering,}$$

og avhengig av forhandlingsstyrke fordeles dette over A og B

\hookrightarrow forhandlingsmengden

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

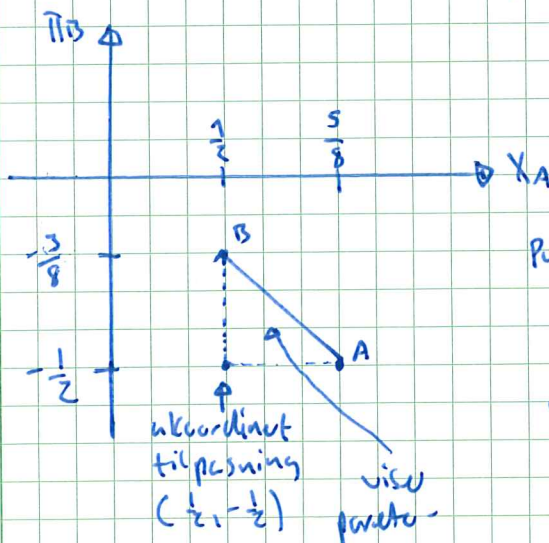
Hvis π_A holdes uendret og lik $\pi_A^U = \frac{1}{2}$, vil B få hele forhandlingsmengden, og π_B blir

$$\pi_B = \pi_S^K - \pi_A^U = \frac{1}{8} - \left(\frac{1}{2}\right) = -\frac{3}{8}$$

Hvis π_B holdes uendret og lik $\pi_B^U = -\frac{1}{2}$, vil A få hele forhandlingsmengden, og π_A blir

$$\pi_A = \pi_S^K - \pi_B^U = \frac{1}{8} - \left(-\frac{1}{2}\right) = \frac{5}{8}$$

Illustrer forhandlingsmengden med π_A og π_B på aksene:

Punkt A (A tar hele forhandlingsmengden):

$$A = \left(\frac{5}{8}, -\frac{1}{2}\right)$$

Punkt B (B tar hele forhandlingsmengden):

$$B = \left(\frac{1}{8}, -\frac{3}{8}\right)$$

forbetinge linjestykket AB visu forhandlingsmengden.

Generelt vil koordinert tilpassning skje på linjestykket AB. I oppgaven har vi implisitt forutsatt at bedrift A har hele rettighetene til å forhandle \rightarrow vi har i punkt A.

Men vi ser at uansett hvor vi har på linjestykket AB, inneholder løsningen paretooptimal profitallokering mellom A og B, slik at eksistensielen kan korrigeres u.h.v. kontrakter, og det blir ikke et effektivitetstap.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

f) I forrige oppgave hadde vi implisitt forutsatt at bedrift A hadde rett til å produsere X_A . Antar nå i stedet at bedrift B har eiendomsrett til dv_a og kan bestemme X_A / forby forurenning. Dermed har bedrift B mulighet til å bestemme $X_A = 0$.

Hvis bedriftene ikke koordinerer seg, vil bedrift B kunne at $X_A = 0$, for ethvert positivt nivå på X_A reduserer bedrift B sin profitt.

I den ukoordinerte løsningen ($X_A = 0$) blir profitte:

$$\pi_A^u = 0$$

$$\pi_B^u = 0$$

$$\pi_S^u = 0$$

Hvis bedriftene koordinerer seg, finnes det gjerne som kan fordeles mellom A og B (forhandlingsmengden).

Men siden B har rettigheter til å bestemme X_A , og $X_A > 0$ reduserer B's profitt, må bedrift A kompensere B for å få lov til å forurense / produsere, og bedrift B må kunne betale like godt ut som i den ukoordinerte løsningen.

Bedrift B er garantert positiv profitt i dette tilfellet.

$$\pi_S^K = \frac{7}{8} \rightarrow \pi_S^K - \pi_S^u = \frac{7}{8} \rightarrow \text{Forhandlingsmengden.}$$

$$\text{(Antar fortsatt } s = -\frac{1}{2}\text{.)}$$

Hvis bedrift A's profitt holder like $\pi_A^u < 0$, tar bedrift B hele forhandlingsmengden, og B's profitt blir

Denne kolonne er forbeholdt sensor

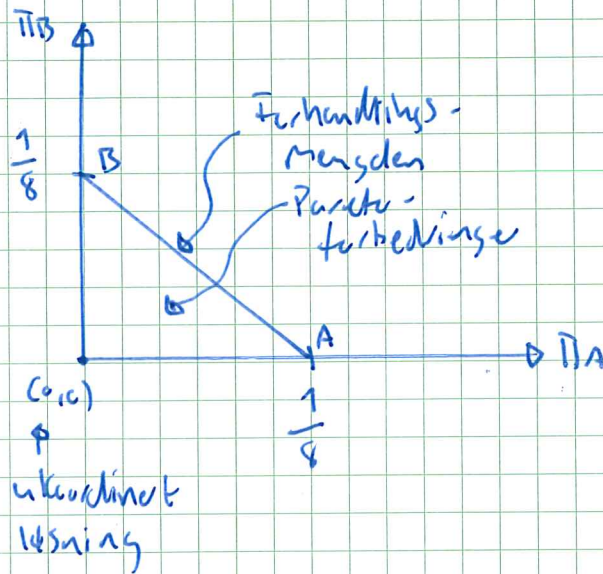
This column is for external examiner

$$\pi_B = \pi_S^k - \pi_A^u = \frac{1}{8}$$

Hvis bedrift B's profit holdes lik $\pi_B^u = 0$, tar A hele forhandlingsmengden, og A's profit blir

$$\pi_A = \pi_S^k - \pi_B^u = \frac{1}{8}$$

Illustrer forhandlingsmengden grafisk:

$$A = (\frac{1}{8}, 0)$$

$$B = (0, \frac{1}{8})$$

Tilpassningen vil gjerne skje på linjestykket AB.

Siden det er bedrift B som har rettigheter til å bestemme x_A , er det sannsynlig at bedrift B tar hele forhandlingsmengden. La vi komme i punkt B.

Merk: Uansett hvem som har de initiale produktionsrettighetene, og om det er positive eller negative eksterneiteter, det er snakk om, finnes det gevinster knyttet til samarbeid mellom bedriftene, slik at samfunns-økonomisk optimal produksjon sikres ved ekthandletete.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Dermed fjernes også effektivitetstapet, uten at myndighetene trenger å gripe inn.

↳ Dette er Coase-teoremet.

Her ligger det til grunn at eiendrettighetene er tydelig bestemt, og at transaksjonskostnadene er lave.

I praksis er Coase-teoremet vanskelig å virkeliggjøre, fordi det ofte er mange aktører, og høye transaksjonskostnader. Det kan også være vanskelig å inngå kontrakter når antallet aktører er høye, og det blir vanskelig å vite hvor mange som rammes av eksterne effekter, og i hvor stor grad.